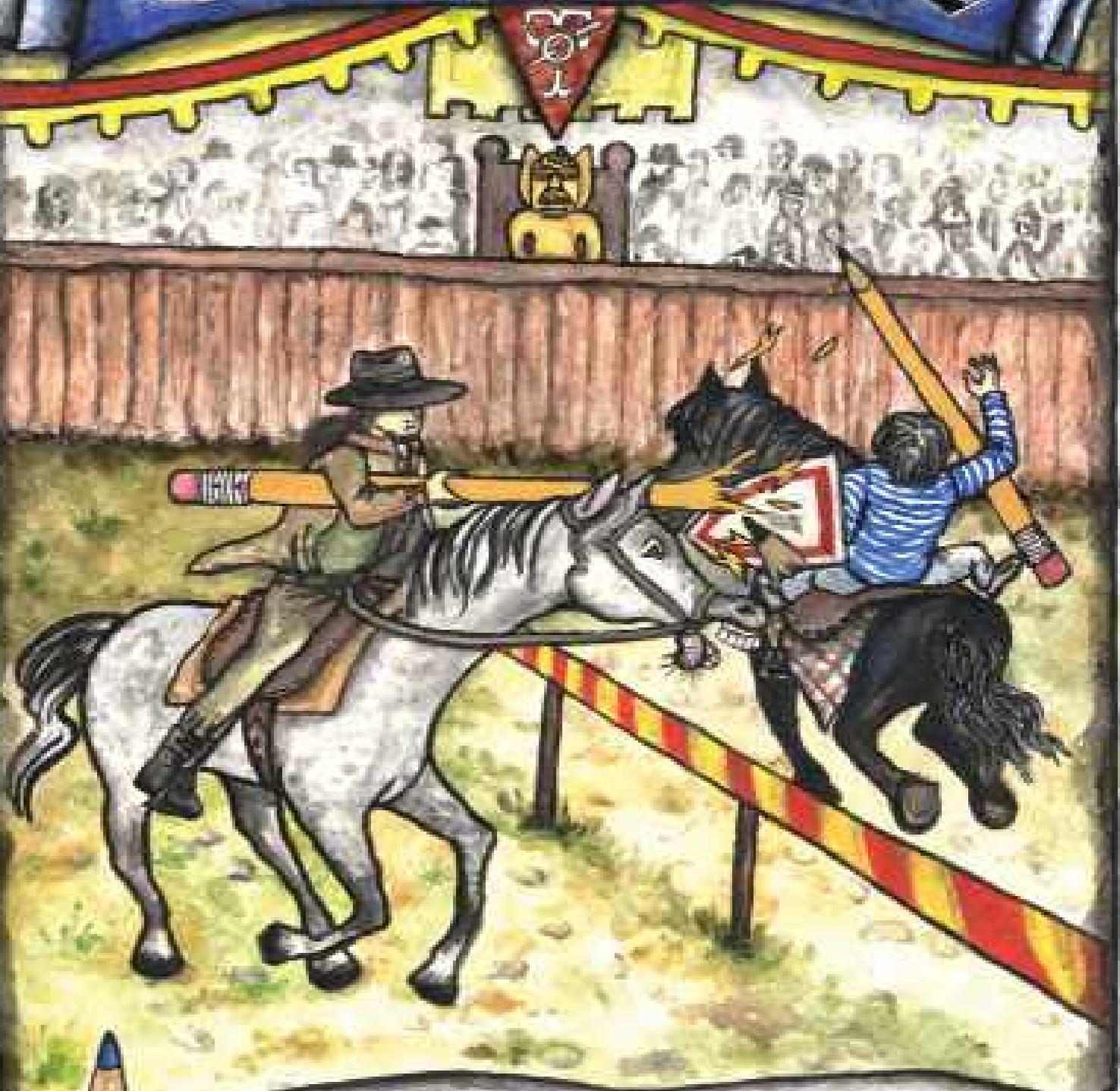

Crapsalvec

49. ročník
sborník literární soutěže

Vodopády

Na boso podél toku kráčím,
ruksak pln vin na bedrech vláčím sám.
Chodidla zšedlá špínou a prachem,
tak v nitru srdce vybledlé strachem mám.

*Jako voda od pramene,
strach mne pryč od zdroje žene.
Stále dokola
proud़y nesou mě dál,
nesou mě dál od mola.*

Strouha se kroutí meandry, hrází,
smysl a cíl mi v životě schází víc.
Koryto své si řeka vytváří,
člověk se mění, činy přetváří líc.

*Jako voda peřejemi,
zvířená jsem, úzko je mi.
Stále dokola
proud़y nesou mě dál,
nesou mě dál od mola.*

Kameny kluzké nohy podráží,
myšlenka ostrá do duše vráží nůž.
Znavená, tulák, do vln se kácím,
vodu mám v plicích i srdci, ztrácím růž.

*Jako voda v moři Rudém
rozděleni berlou budem‘.
Stále dokola
proud़y nesou mě dál,
nesou mě dál od Boha...*